

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Poenitentia Et Reliqvis Sacramentis

Vindalium, 1646

Sect. II. An attritio debeat esse vniuersalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38867

SECTIO II.

An Attritio debeat esse vniuersalis.

CONCLUSIO

VT hoc sacramentum valeat, necesse est vt dolor se extendat ad omnia peccata mortalia, quæ in confessione proponuntur, & ad alia commissa, si quæ inculpabiliter in confessione omittuntur.) Ratio prioris partis sumenda est ex dictis: nam sacramentum Pœnitentiæ valere nequit, nisi forma illius sit vera: adeoque nisi adsit sufficiens attritio ad iustificationem obtinendam. Atqui ea attritio quæ non se extendit ad omnia peccata mortalia confessa, non est dispositio sufficiens ad iustificationem siquidem nullum peccatū mortale remittitur ex lege ordinaria, nisi de eo quis doleat: vno autē peccato mortali non remisso, cætera de quibus habetur dolor, ex eadem lege remitti nequeunt. Quare sacramentū Pœnitentiæ stare nequit, nisi dolor se extendat, saltem virtualiter, ad omnia peccata mortalia confessa.

Cæterum in ista assertione loquimur

tantum de peccatis mortalibus: nam quod spectat ad venialia eorum confessio valida esse potest, etsi attritio ad ea omnia se non extendat, sed tantum ad aliqua: sicut enim vnū non remitti potest sine alio, ita attritio se extendens ad vnum, non ad aliud, valere potest, vt vera sit forma sacramenti, quæ significat actualem remissionem & collationem gratiæ. Si verò non habetur attritio, vel vnus peccati venialis confessi, sacramentum est inualidum, & qui ita confitetur, per se loquendo, peccat mortaliter: quia etsi non teneatur absolutè confiteri venialia; ex hypothesi tamen quod ea confitetur, debet apponere ex parte sua, quæ requiruntur ad valorem sacramenti.

Ratio posterioris partis eadem est ac præcedentis, quia nemo potest consequi remissionem peccati, etiam inculpabiliter omitti, nisi de eo doleat. Ergo si talis dolor non adsit, forma sacramenti nequit esse vera, atque adeò sacramentum ipsum valere non potest.

Hinc collige, eum qui commisit adulterium, & furtum; & solum adulterium confitetur, ac de eo dolet, propter specialem fœditatem illius, non absolui validè, etsi furtum inculpabiliter omittat, Cuius ratio est, quia dolor conceptus ex

DE POENITENTIA. CAP. III. 19
speciali turpitudine adulterij, non se extendit, etiam virtualiter ad peccatum furti: quoniam fieri potest ut quis detestetur adulterium, ratione specialis fœditatis quam secum trahit, & tamen ad furtum affectus sit. Quare qui omittit aliquod peccatum mortale in confessione, ut sacramentum valeat, debet detestari peccata quæ confitetur, ex motivo aliquo generali, quod saltem virtualiter se extendat ad peccata etiam prætermiffa.

SECTIO III.

An debeat esse formalis & efficax.

CONCLUSIO.

VT hoc sacramentum valeat, necessaria est contritio seu attritio formalis, eaque efficax, seu coniunctum habens propositum non peccandi de cætero.) Prior pars probatur, quia Concilia expressè docent contritionem, confessionem, & satisfactionem esse partes huius sacramenti, atqui actus virtualiter continens contritionem, non solet appellari contritio; Ergo id de formali contritione accipiendum est: aliàs dici